

No. 27932

**FINLAND
and
UNITED STATES OF AMERICA**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Signed at Helsinki on 21 September 1989

Authentic texts: Finnish and English.

Registered by Finland on 21 February 1991.

**FINLANDE
et
ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE**

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Signée à Helsinki le 21 septembre 1989

Textes authentiques : finnois et anglais.

Enregistrée par la Finlande le 21 février 1991.

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA AMERIKAN YHDYSVALTOJEN HALLITUKSEN VÄLILLÄ TULO- JA VARALLISUUSVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen tasavallan hallitus ja Amerikan yhdysvaltojen hallitus, haluten tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi, ovat sopineet seuraavasta:

I artikla

Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan

1. Tätä sopimusta sovelletaan, jollei sopimuksessa toisin määrätä, henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Sopimus ei millään tavalla rajoita sellaista poissulkemista, vapautusta, vähennystä, hyvitystä tai muuta alennusta, joka nyt tai vastedes myönnetään:

a) jommankumman sopimusvaltion lainsäädännön mukaan; tai

b) sopimusvaltioiden välillä tehdyn muun sopimuksen mukaan.

3. Sopimusvaltio voi, sopimuksen muiden kuin 4 kappaleen määräysten estämättä, verottaa henkilöä, jota tämän valtion verolainsäädännön mukaan kohdellaan siellä asuvana henkilönä (paitsi milloin 4 artiklan (Kotipaikka) 2 tai 3 kappaleen määräysten mukaan määritetään, että henkilö asuu toisessa sopimusvaltiossa), sekä voi kansalaisuuden perusteella verottaa kansalaisiaan, ikään kuin sopimus ei olisi

tullut sovellettavaksi. Sanonta "kansalainen" käsittää tätä määräystä sovellettaessa entisen kansalaisen, jonka kansalaisuuden menetyksen yhtenä pääasiallisena tarkoituksena oli tuloveron välttäminen, mutta vain 10 vuodelta kansalaisuuden menetyksestä lukien.

4. Tämän artiklan 3 kappaleen määräykset eivät vaikuta:

a) etuuksiin, jotka sopimusvaltio myöntää 9 artiklan (Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset) 2 kappaleen, 18 artiklan (Eläke, elinkorko, elatusapu ja lapsenelatusmaksu) 1 kappaleen b) kohdan ja 4 kappaleen sekä 23 artiklan (Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen), 24 artiklan (Syrjintäkielto) ja 25 artiklan (Keskinäinen sopimusmenettely) mukaan; ja

b) etuuksiin, jotka sopimusvaltio myöntää 19 artiklan (Julkinen palvelu), 20 artiklan (Opiskelijat ja harjoittelijat) ja 27 artiklan (Diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäsenet) mukaan luonnolliselle henkilölle, joka ei ole tämän valtion kansalainen tai luvan perusteella asu vakinaisesti siellä.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin tätä sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

- 1) valtion tulo- ja varallisuusvero;
- 2) kunnallisvero;
- 3) kirkollisvero; ja
- 4) lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero");

b) Yhdysvalloissa: verolain (Internal Revenue Code) mukaan suoritettavat liittovaltion tuloverot (lukuun ottamatta akkumuloituneesta tulosta suoritettavaa veroa (accumulated earnings tax), henkilökohtaisen holdingyhtiön

veroa (personal holding company tax) ja sosiaaliturvaveroja) sekä ulkomaiselle vakuutusenantajalle maksettavasta vakuutusmaksusta suoritettava valmistevero ja yksityisen säätiön valmistevero (jäljempänä "Yhdysvaltojen vero"). Sopimusta sovelletaan kuitenkin ulkomaiselle vakuutuksenantajalle maksettavasta vakuutusmaksusta suoritettavaan valmisteveroon vain siltä osin kuin tällaisten vakuutusmaksujen kattamalle riskille ei ole jälleenvakuutusta myöntänyt henkilö, jolla ei ole oikeutta tämän sopimuksen tai muun näistä veroista vapauttavan sopimuksen mukaisiin etuuksiin.

2. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista sekä sopimuksen soveltamista koskevista merkittävistä virallisjulkaisuista, niihin luettuina hallinnolliset selitykset, määräykset ja päätökset sekä tuomioistuinten ratkaisut.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, sitä aluetta, jolla Suomen verolainsäädäntö on voimassa;

b) "Yhdysvallat" tarkoittaa Amerikan yhdysvaltoja, mutta sanonta ei käsitä Puerto Ricoa, Neitsytsaaria, Guamia eikä muuta Yhdysvaltojen alusmaata tai territoriota;

c) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, kuolinpesän, toisen henkilön eduksi hallitun varallisuuskokonaisuuden (trust), yhtymän, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

d) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

e) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

f) "kansalainen" tarkoittaa:

1) Suomen osalta luonnollista henkilöä, jolla on Suomen kansalaisuus, sekä oikeushenkilöä, yhtymää ja muuta yhteenliittymää, jotka on muodostettu Suomessa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

2) Yhdysvaltojen osalta luonnollista henkilöä, jolla on Yhdysvaltojen kansalaisuus, sekä oikeushenkilöä, yhtymää ja muuta yhteenliittymää, jotka on muodostettu Yhdysvalloissa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

g) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, paitsi milloin kuljetus tapahtuu vain sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

h) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä tai sen valtuuttamaa edustajaa;

2) Yhdysvalloissa valtiovarainministeriä (the Secretary of the Treasury) tai hänen valtuutettuaan.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan, jollei asiayhteydestä muuta joh-

du tai jolleivät toimivaltaiset viranomaiset 25 artiklan (Keskinäinen sopimusmenettely) määräysten mukaisesti sovi sanonnan yhteisestä merkityksestä.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen kotipaikan, asumisen, johtopaikan, rekisteröintipaikan (place of incorporation) tai muun sellaisen seikan nojalla. Yhdysvaltojen kansalainen tai ulkomaalainen, jolle on myönnetty lupa asua vakinaisesti Yhdysvalloissa ("vihreän kortin" haltija), on Yhdysvalloissa asuva henkilö vain jos hänen oleskelunsa Yhdysvalloissa on olemassa (substantial presence) tai hänellä on siellä vakinainen asunto tai hän oleskelee siellä pysyvästi. Sanonta "sopimusvaltiossa asuva henkilö"

a) ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella; ja

b) yhtymän, kuolinpesän tai toisen henkilön eduksi hallitun varallisuuskokonaisuuden (trust) osalta, tätä sanontaa sovelletaan kuitenkin vain siltä osin kuin yhtymän, kuolinpesän tai trustin saamasta tulosta verotetaan tässä valtiossa siellä asuvan henkilön tulona, joko sen omana tulona, tai sen osakkaiden tulona.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen

asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin ja määrättävä, miten sopimusta sovelletaan tällaiseen henkilöön.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) yrityksen johtopaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;

e) työpajan; ja

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahdentoista kuukauden ajan. Laitteen, porauslautan tai laivan käyttäminen sopimusvaltiossa luonnonvarojen tutkimiseen tai hyväksikäyttöön muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos käyttäminen kestää yli kahdentoista kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoinnista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a) — e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja

hän valtuuttaa siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä — tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä — joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa noudatetaan seuraavaa.

a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen

sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytettyä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita tai ole harjoittanut liiketoimin-

taa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa tai harjoitti liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa tai harjoitti liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen ja itsenäinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina kohtuullinen osuus yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneista menoista sekä muista menoista, jotka johtuvat yrityksestä kokonaisuudessaan (tai siitä osasta, johon kiinteä toimipaikka sisältyy), riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

5. Tätä sopimusta sovellettaessa on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi tuloksi luettava vain kiinteän toimipaikan varoista tai toiminnasta saatu tulo. Tämä tulo on vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevästä ja riittävästä syistä muuta johdu.

6. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen sopimuksen muissa ar-

tikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

7. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "tulo" tarkoitetaan tuloa, joka on saatu liiketoiminnasta, siihen luettuna aineellisen irtaimen omaisuuden vuokralle antaminen. Sanonta ei käsitä tuloa, joka on saatu elokuvafilmin ja radio- tai televisiolähetyksessä käytettävän filmin tai nauhan vuokralle antamisesta tai lisensioinnista.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa tulo, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, käsittää tulon, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen vuokralle antamisesta, jos vuokratulo epäolennaisesti liittyy 1 kappaleessa käsiteltyyn tuloon.

3. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytettyjen konttien (niihin luettuina perävaunut, proomut ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, huollosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin kontteja käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tai omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tai omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin tulo, josta sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä valtiossa, luetaan myös toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen tuloon ja siitä verotetaan tämän mukaisesti tässä toisessa valtiossa, ja ensiksi mainittu valtio hyväksyy, että siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt tässä toisessa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, ensiksi mainitun valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siinä valtiossa määrätyn veron määrä. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräykset eivät rajoita kummankaan sopimusvaltion lain määräyksiä, jotka sallivat tulon, vähennyksen, hyvityksen tai alentamisen jakamista samojen osallistujien omistuksessa tai määräämisvallassa välittömästi tai välillisesti olevien henkilöiden kesken, riippumatta siitä, asuvatko henkilöt sopimusvaltiossa vai eivät, milloin tämä on tarpeen veron kiertämisen estämiseksi tai henkilön tulon selvittämiseksi.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos henkilö, jolla on oikeus osinkoon, asuu toisessa sopimusvaltiossa, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos henkilö, jolla on oikeus osinkoon, on yhtiö, joka omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön osakkeiden äänimäärästä;

b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

Osinkoon, jonka maksaa Yhdysvalloissa asuva säännelty sijoitusyhtiö (Regulated Investment Company), sovelletaan b) kohtaa eikä a) kohtaa. Tämän kappaleen a) kohtaa ei sovelleta osinkoon, jonka maksaa Yhdysvalloissa asuva kiinteistösijoitustrusti (Real Estate Investment Trust), ja tämän kappaleen b) kohtaa sovelletaan vain, jos henkilö, jolla on oikeus osinkoon, on luonnollinen henkilö, jon-

ka omistama osuus kiinteistösijoitustrustista on pienempi kuin 10 prosenttia.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa

a) tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia;

b) muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksellisesti samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa; ja

c) tuloa, joka on saatu voitto-osuuteen oikeuttavista järjestelyistä, niihin luettuina velkasitoumukset, sikäli kuin tulo on luonnehdittu osingoksi sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, josta tulo kertyy.

4. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus osinkoon, harjoittaa tai harjoitti toisessa sopimusvaltiossa, jossa asuva osingon maksava yhtiö on, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tai harjoitti tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan (Liiketulo) tai 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräyksiä.

5. Sopimusvaltio ei saa verottaa osingosta, jonka maksaa yhtiö, joka ei asu tässä valtiossa, paitsi mikäli

a) osinko maksetaan tässä valtiossa asuvalle henkilölle; tai

b) osinko luetaan henkilön, jolla on oikeus osinkoon, tässä valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan kuuluvaksi.

6. Sopimusvaltiossa asuvaan yhtiöön, jolla on kiinteä toimipaikka toisessa sopimusvaltiossa tai joka tässä toisessa valtiossa on velvollinen suorittamaan veroa nettotulon perusteella sellaisesta tulosta, josta 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) tai 13 artiklan (Myyntivoitto) 1 kappaleen mukaan voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa, voidaan kohdistaa verotus tässä toisessa valtiossa tämän sopimuksen muiden määräysten mukaan sallitavan verotuksen lisäksi. Tällainen vero voidaan kuitenkin määrätä vain:

a) Yhdysvaltojen osalta

1) siitä yhtiön liiketulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi, ja

2) siitä edellisessä lauseessa tarkoitetun tulon osasta, josta voidaan verottaa 6 tai 13 artiklan mukaan,

jotka edustavat "osinkoa vastaavaa määrää" ("divident equivalent amount") siten kuin tämä sanonta määritellään Yhdysvaltojen lainsäädännössä, sellaisena kuin lainsäädäntö on kulloinkin voimassa muutettuna ilman että sen yleiseen periaatteeseen on vaikutettu, ja

b) Suomen osalta

1) siitä yhtiön liiketulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi, ja

2) siitä tämän kappaleen ensimmäisessä lauseessa tarkoitetun tulon osasta, joka 6 artiklan tai 13 artiklan 1 kappaleen mukaan voidaan verottaa Suomessa,

jotka molemmissa tapauksissa edustavat Suomen lainsäädännössä määriteltyä määrää, joka jaettaisiin osinkona, jos toiminta olisi

ollut Suomessa rekisteröidyn tytäryhtiön harjoittamaa.

7. Tämän artiklan 6 kappaleessa tarkoitettu vero määrätään soveltamalla verokantaa, joka ei saa olla korkeampi kuin 2 kappaleen a) kohdassa mainittu verokanta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja johon hänellä on oikeus, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä sopimuksessa tuloa, joka saadaan kaikenlaisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debenttureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debenttureihin liittyvät agiomäärät ja voitot, sekä kaikkea muuta tuloa, joka sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, josta tulo kertyy, rinnastetaan velaksiannosta saatuun tuloon. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei sopimusta sovellettaessa pidetä korkona. Sanonta "korko" ei kuitenkaan käsitä tuloa, jota käsitellään 10 artiklassa (Osinko).

3. Määrä, jolla Suomessa asuvan yhtiön Yhdysvalloissa olevan kiinteän toimipaikan vähennuskelpoinen määrä ylittää tämän kiinteän toimipaikan tosiasiallisesti maksaman koron, siten kuin nämä määrät määritellään Yhdysvaltojen lainsäädännössä, käsitellään Suomessa asuvan henkilön saamana korkona, johon hänellä on oikeus.

4. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus korkoon, harjoittaa tai harjoitti toisessa sopimusvaltiossa, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tai harjoitti tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan (Liiketulo) tai 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräyksiä.

5. Jos koron määrä maksajan ja henkilön, jolla on oikeus korkoon, tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja henkilö, jolla on oikeus korkoon, olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja johon hänellä on oikeus, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä voidaan 3 kappaleen b) ja c) kohdassa tarkoitettusta rojaltista kuitenkin verottaa siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, asuu toisessa valtiossa, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä sopimuksessa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena

a) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, siihen luettuina elokuvafilmi sekä radio- tai televisiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha, tekijänoikeuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

b) patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän tahi muun samankaltaisen oikeuden tai omaisuuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

c) kokemukseräisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteisesta tiedosta.

Sanonta "rojalti" käsittää myös tällaisen oikeuden tai omaisuuden luovutuksesta saadun voiton, joka on riippuvainen oikeuden tai omaisuuden tuottavuudesta tai käytöstä tahi siitä määräämisestä.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, harjoittaa tai harjoitti toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tahi harjoittaa tai harjoitti tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan (Liiketulo) tai 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tämä valtio itse, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomaislainen tahi tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksamisen perusteena olevaa oikeutta tai omaisuutta käytetään sopimusvaltiossa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa oikeutta tai omaisuutta käytetään.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja henkilön, jolla on oikeus rojaltiin, tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja henkilö, jolla on oikeus rojaltiin, olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa sanonta "toisessa sopimusvaltiossa oleva kiinteä omaisuus" käsittää, milloin tämä toinen sopimusvaltio on Yhdysvallat, osuuden tai oikeuden Yhdysvalloissa olevaan kiinteään omaisuuteen (United States real property interest) ja 6 artiklassa (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) tarkoitettun Yhdysvalloissa olevan kiinteän omaisuuden. Sanonnalla "toisessa sopimusvaltiossa oleva kiinteä omaisuus" on, milloin tämä toinen sopimusvaltio on Suomi, se merkitys, joka sillä on 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) 2 kappaleen mukaan, ja sanonta käsittää mainitun artiklan 4 kappaleessa tarkoitettut osakkeet ja muut yhtiöosuudet.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan tai olleen kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai so-

pimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan tai olleeseen kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan, ilma-aluksen tai kontin luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, joka mainitaan 12 artiklassa (Rojalti), verotetaan vain 12 artiklan määräysten mukaisesti.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva luonnollinen henkilö saa itsenäisen ammatin harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tulosta voidaan kuitenkin verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa, sikäli kuin toimintaa harjoitetaan tai harjoitettiin tässä toisessa valtiossa ja tulo on luettava sellaiseen kiinteään paikkaan kuuluvaksi, joka on vakinaisesti henkilön käytettävänä toiminnan harjoittamista varten.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 18 artiklan (Eläke, elinkorko, elätusmaksu ja lapsenelätusmaksu) ja 19 artiklan

(Julkinen palvelus) määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa, yhdessä jaksossa tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden aikana;

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa; ja

c) hyvityksellä ei rasieta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa tahi liiketoimintaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Edellä tässä artiklassa olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa asuvan henkilön kansainväliseen liikenteeseen käyttämän laivan tai ilma-aluksen vakinaisen henkilöstön jäsenenä tekemästä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

16 artikla

Etuuksien rajoitukset

1. Sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, on tämän sopimuksen mukaan oikeutettu huojennukseen tämän toisen valtion verotuksessa vain jos tämä henkilö:

a) on luonnollinen henkilö;

b) on sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa tai paikallisviranomainen;

c) aktiivisesti harjoittaa ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa liiketoimintaa (joka on muuta kuin sijoitusten tekemistä tai hoitamista, jollei tämä toiminta ole pankin tai vakuutusyhtiön harjoittamaa pankki- tai vakuutus-toimintaa), ja toisesta sopimusvaltiosta saatu tulo on saatu tämän liiketoiminnan yhteydessä tai liittyy siihen epäolennaisesti;

d) on henkilö,

1) jonka hallintaan oikeuttavasta omistuksesta yli 50 prosenttia (tai milloin on kysymys yhtiöstä, yli 50 prosenttia yhtiön kunkin osakeluokan osakkeiden lukumäärästä) on, välittömästi tai välillisesti, sellaisten henkilöiden omistama, jotka ovat oikeutetut tämän sopimuksen mukaisiin etuuksiin tämän kappaleen a), b), e) tai f) kohdan nojalla tai jotka ovat Yhdysvaltojen kansalaisia; ja

2) jonka kokonaistulosta enintään 50 prosenttia käytetään, välittömästi tai välillisesti, sellaisten henkilöiden velkojen (niihin luettuina korko- tai rojaltivelat) suorittamiseen, jotka eivät ole oikeutettuja tämän sopimuksen mukaisiin etuuksiin tämän kappaleen a), b), e) tai f) kohdan nojalla tai jotka eivät ole Yhdysvaltojen kansalaisia;

e) on yhtiö, jonka pääosakeluokan osakkeilla käydään huomattavaa ja säännöllistä kaupaa tunnustetussa arvopaperipörssissä; tai

f) on voittoa tavoittelematon järjestö (siihen luettuina eläkerahastot ja yksityiset säätiöt), joka tämän aseman nojalla on yleisesti vapautettu tuloverotuksesta siinä sopimusvaltiossa, jossa se asuu, edellyttäen, että enemmän kuin puolet järjestön osakkaista tai jäsenistä tahi siihen osallisista on oikeutettu sopimuksen mukaisiin etuuksiin tämän artiklan nojalla.

2. Henkilölle, joka 1 kappaleen mukaan ei ole oikeutettu sopimuksen mukaisiin etuuksiin, voidaan tästä huolimatta myöntää sopimuksen mukaiset etuudet, jos sen sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen, josta tulo kertyy, niin päättää.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen e) kohtaa sovellettaessa sanonnalla "tunnustettu arvopaperipörssi" tarkoitetaan:

a) National Association of Securities Dealers, Inc. nimisen yhtiön omistamaa NASDAQ-järjestelmää sekä arvopaperipörssiä, joka on rekisteröity Securities and Exchange Commission nimisessä viranomaisessa vuoden 1934 Securities Exchange Act nimisen lain tarkoittamana kansallisena arvopaperipörssinä;

b) Helsingin Arvopaperipörssiä; ja

c) muuta arvopaperipörssiä, josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat sopineet.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 artiklan (Itsenäisen ammatinharjoittaminen) ja 15 artiklan (Yksityinen palvelus) määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaideilijana tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohdaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa paitsi milloin taiteilijan tai urheilijan tästä toiminnasta saaman kokonaistulon määrä, siihen luettuna menot, jotka on korvattu hänelle tai maksettu hänen puolestaan, ei kalenterivuoden aikana ylitä kahtakymmentätuhatta Yhdysvaltojen dollaria (\$20.000) tai sen vasta-arvoa Suomen rahana.

2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen vaan toiselle henkilölle, voidaan tämän henkilön tulosta, 7 artiklan (Liiketulo) ja 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa, jollei voida näyttää toteen, ettei taiteilijalla tai urheilijalla eikä häneen etuyhteydessä olevalla henkilöllä millään tavalla, ei välittömästi eikä välillisesti, ole osuutta tämän toisen henkilön tuloon, siihen luettuna lykätyn hyvityksen, bonuksen, palkkion, osingon, yhtymän voitonjaon tai muun voitonjaon vastaanotto.

18 artikla

Eläke, elinkorko, elatusapu ja lapsenelatusmaksu

1. Jollei 19 artiklan (Julkinen palvelus) 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, noudatetaan seuraavaa.

a) Eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella ja johon hänellä on oikeus, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Eläkkeestä ja muusta sopimusvaltion sosiaaliturvaa koskevan lainsäädännön mukaan tapahtuvasta suorituksesta ja, milloin tämä sopimusvaltio on Yhdysvallat, muu julkinen eläke, jotka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle tai Yhdysvaltojen kansalaiselle, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

2. Elinkorosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja johon hänellä on oikeus, verotetaan vain tässä valtiossa. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä kappaleessa vahvistettua rahamäärää, joka vahvistettuina

ajankohtina joko elinkautena tai yksilöityinä tai määriteltävissä olevina vuosina toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen suorittaa maksut täyden suorituksen (muun kuin tehdyn tai vastaisuudessa tehtävän työn) vastikkeeksi.

3. Elatusavusta, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä valtiossa. Sanonnalla "elatusapu" tarkoitetaan tässä kappaleessa toistuvaismaksua, jonka suorittaminen perustuu kirjalliseen asumuserosopimukseen tai avioeropäätökseen, erillistä elatusapua tai pakollista elatusmaksua, josta saajaa verotetaan sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa hän asuu.

4. Toistuvaismaksusta, joka suoritetaan alaikäisen lapsen elatusta varten ja joka perustuu kirjalliseen asumuserosopimukseen tai avioeropäätökseen, erillisestä elatusavusta tai pakollisesta elatusmaksusta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

- 1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai
- 2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 14 artiklan (Itsenäisen ammatinharjoittaminen), 15 artiklan (Yksityinen palvelus) ja 18 artiklan (Eläke, elinkorko, elatusapu ja lapsenelatusmaksu) määräyksiä sovelletaan hyvitykseen ja eläkkeeseen, joka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija, ammattioppilas tai liikealan harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa kokopäivätoimisen koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolelta.

21 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuk-

sen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, jolla on oikeus tuloon, harjoittaa tai harjoitti toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tai harjoitti tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan (Liiketulo) tai 14 artiklan (Itsenäinen ammatinharjoittaminen) määräyksiä.

22 artikla

Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) 2 kappaleessa tarkoitettusta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan (Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo) 4 kappaleessa tarkoitettusta osakkeesta tai muusta yhtiöosuudesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yhtiölle kuuluva kiinteä omaisuus on.

3. Jollei 4 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan varallisuudesta, joka koostuu varoista, jotka ovat muuta kuin 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua omaisuutta ja jotka tosiasi-

allisesti liittyvät sopimusvaltiossa asuvan henkilön kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, verottaa siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

4. Sopimusvaltiossa asuvan henkilön laiva ja ilma-alus sekä tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvät varat, jotka ovat muuta kuin 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua omaisuutta, vapautetaan toisessa sopimusvaltiossa varallisuudesta suoritettavasta verosta.

5. Muunlainen varallisuus, joka kuuluu

a) Suomessa asuvalle henkilölle ja jota ei käsitellä tässä artiklassa, vapautetaan Yhdysvalloissa varallisuudesta suoritettavasta verosta;

b) Yhdysvalloissa asuvalle henkilölle ja jota ei käsitellä tässä artiklassa, vapautetaan Suomessa varallisuudesta suoritettavasta verosta.

23 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Suomessa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Yhdysvalloissa (muutoin kuin ainoastaan kansalaisuuden perusteella), Suomen on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettavasta verosta Yhdysvalloissa tulosta maksettua veroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön varallisuudesta suoritettavasta verosta Yhdysvalloissa varallisuudesta maksettua veroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin ennen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, jo-

ka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa Yhdysvalloissa.

b) Osinko, jonka Yhdysvalloissa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, joka omistaa välittömästi vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön osakkeiden äänimäärästä, vapautetaan Suomen verosta.

c) Sopimuksen muiden määräysten estämättä voidaan Yhdysvalloissa asuvaa luonnollista henkilöä, jonka myös katsotaan Suomen verolainsäädännön mukaan 2 artiklassa (Sopimuksen piiriin kuuluvat verot) tarkoitettujen verojen osalta asuvan Suomessa, verottaa Suomessa. Suomen on kuitenkin a) kohdan määräysten mukaan vähennettävä Suomen verosta se Yhdysvaltojen vero, joka on maksettu tulosta tai varallisuudesta. Tämän kohdan määräystä sovelletaan vain Suomen kansalaiseen.

d) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

2. Yhdysvaltojen lainsäädännön määräysten mukaisesti, ja jollei tässä lainsäädännössä olevista rajoituksista muuta johdu (sellaisena kuin lainsäädäntö on kulloinkin voimassa muutettuna ilman että sopimuksen yleiseen periaatteen on vaikutettu), Yhdysvaltojen on vähennettävä Yhdysvalloissa asuvan henkilön tai Yhdysvaltojen kansalaisen tulosta suoritettavasta Yhdysvaltojen verosta

a) tulovero, jonka tämä kansalainen tai henkilö on maksanut, tai joka on maksettu hänen puolestaan, Suomeen; ja

b) milloin yhdysvaltalainen yhtiö omistaa vähintään 10 prosenttia Suomessa asuvan yhtiön osakkeiden äänimäärästä, ja yhdysvalta-

lainen yhtiö saa tästä yhtiöstä osinkoa, tulovero, jonka osinkoa jakava yhtiö on maksanut, tai joka on maksettu sen puolesta, Suomeen, siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

Tätä kappaletta sovellettaessa pidetään 2 artiklan (Sopimuksen piiriin kuuluvat verot) 1 kappaleen b) kohdassa ja 2 kappaleessa tarkoitettuja veroja tuloveroina.

3. Yhdysvaltojen veroa laskettaessa, milloin Yhdysvaltojen kansalainen asuu Suomessa, Yhdysvaltojen on vähennettävä Yhdysvaltojen verosta Suomeen 1 kappaleessa tarkoitetun vähennyksen jälkeen maksettu tulovero. Yhdysvaltojen verosta tällä tavalla myönnetty vähennys ei alenna sitä Yhdysvaltojen verojen osaa, joka 1 kappaleen mukaisesti voidaan vähentää Suomen verosta. Tätä artiklaa sovellettaessa tulon, johon Suomessa asuvalla Yhdysvaltojen kansalaisella on oikeus, katsotaan kertyneen Suomesta siinä laajuudessa, kuin on tarpeen tämän kappaleen määräysten soveltamiseksi.

4. Kaksinkertaista verotusta tämän artiklan mukaisesti huojennettaessa, jollei sopimusvaltion sisäisessä lainsäädännössä olevista vieraan valtion veron vähentämisen rajoittamiseksi sovellettavista tulon lähdettä koskevista määräyksistä muuta johdu, tulon katsotaan, jollei 3 kappaleessa toisin määrätä, kertyneen yksinomaan seuraavasti:

a) sopimusvaltiossa asuvan henkilön saaman tulon, josta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa tämän sopimuksen mukaisesti (muutoin kuin 1 artiklan (Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan) 3 kappaleen mukaisesti ainoastaan kansalaisuuden perusteella), katsotaan kertyneen tästä toisesta valtiosta;

b) sopimusvaltiossa asuvan henkilön saaman tulon, josta ei voida verottaa toisessa sopimusvaltiossa sopimuksen mukaisesti, katsotaan kertyneen ensiksi mainitusta valtiosta.

24 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa. Yhdysvaltojen verotuksessa luonnollinen henkilö, joka on Yhdysvaltojen kansalainen ja joka ei asu Yhdysvalloissa, ja luonnollinen henkilö, joka on Suomen kansalainen ja joka ei asu Yhdysvalloissa, eivät kuitenkaan ole samoissa olosuhteissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle. Tämän artiklan ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle oikeutta vähentää tämän henkilön ensiksi mainitussa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavasta tulosta osaakaan tämän henkilön maksamasta osingosta.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan (Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset) 1 kappaleen, 11 artiklan (Korko) 5

kappaleen tai 12 artiklan (Rojalti) 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa asuva henkilö suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia ensiksi mainitun henkilön verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa asuvan henkilön velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen ensiksi mainitun henkilön verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämä artikla ei estä kumpaakaan sopimusvaltiota kantamasta 10 artiklan (Osinko) 6 kappaleessa tarkoitettua veroa.

6. Tämän sopimuksen 2 artiklan (Sopimuksen piiriin kuuluvat verot) estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin, joita on suoritettava sopimusvaltiolle, sen valtiolliselle osalle, julkisyhteisölle tai paikallisviranomaiselle.

25 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet

ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Edellä olevien kappaleiden mukaisesti tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen tai muiden menettelytaparajoitusten estämättä, edellyttäen, että toisen sopimusvaltion, jolta on pyydetty palautusta, toimivaltainen viranomainen on saanut tiedon siitä, että tällainen asia on olemassa, kuuden vuoden kuluessa sen verovuoden päättymisestä, jota asia koskee.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan tämän sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätie-toisuutta aiheuttavat kysymykset. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sopia

- a) sopimusvaltiossa olevan yrityksen tulon, vähennyksen, hyvityksen tai alentamisen luke-misesta sen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi;
- b) tulon, vähennyksen, hyvityksen tai huo-jennuksen jakamisesta henkilöiden kesken;
- c) tietyn tulon luonnehdinnasta;
- d) tulon lähdettä koskevien sääntöjen sovel-tamisesta tiettyyn tuloon;
- e) sanonnan yhteisestä merkityksestä;

f) sopimuksessa määritellyn rahamäärän korrattamisesta talouden tai rahan arvon kehitystä vastaavasti;

g) sellaisten sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamisesta sopimuksen tarkoituksen mukaisella tavalla, jotka koskevat maksamattomille määrille ja takaisinmaksetuille määrille suoritettavia korkoja sekä rikosoikeuteen kuulumattomia seuraamuksia ja sakkoja.

Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita tämä sopimus ei käsitä.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään sopimukseen pääsemiseksi niissä tapauksissa, jotka mainitaan edellä olevissa kapaleissa.

26 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla (Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan) ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät tämän sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai osallistuvat näitä veroja koskevaan hallintoon tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällai-

siin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuisa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä.

3. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, on toisen sopimusvaltion hankittava ne tiedot, joita pyyntö koskee, samalla tavalla ja samassa laajuudessa kuin jos ensiksi mainitun valtion vero olisi tämän toisen valtion vero, jota olisi suoritettava tälle toiselle valtiolle. Jos sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen erityisesti nün pyytää, on toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen annettava tämän artiklan mukaiset tiedot valalla vahvistetun kirjallisen todistajanlausunnon ja lyhentämättömän alkuperäisasiakirjan oikeaksi todistetun jäljennöksen muodossa (niihin luettuina kirjat, muistiinpanot, lausunnot, pöytäkirjat, tilit ja kirjoitukset), samassa laajuudessa kuin tällaisia lausuntoja ja asiakirjoja tämän toisen valtion omia veroja koskevan lainsäädännön ja hallintomenettelyn puitteissa voidaan hankkia.

4. Kummankin sopimusvaltion on pyrittävä perimään toisen sopimusvaltion puolesta rahamääriä, jotka voivat olla tarpeen sen varmistamiseksi,

miseksi, ettei sopimuksella tämän toisen valtion verotuksessa myönnettävästä huojuennuksesta pääse hyötymään henkilö, joka ei ole siihen oikeutettu.

5. Tämän artiklan 4 kappale ei velvoita kumpaakaan sopimusvaltiota ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat niistä, joita sovelletaan sen omien verojen perimisessä, tai jotka olisivat vastoin tämän valtion täysivaltaisuutta, turvallisuutta tai yleistä järjestystä.

6. Tätä artiklaa sovellettaessa sopimusta sovelletaan, 2 artiklan (Sopimuksen piiriin kuuluvat verot) määräysten estämättä, kaikenlaatuisiin veroihin, joita on suoritettava sopimusvaltiolle.

27 artikla

Diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotuksellisiin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisten edustustojen tai konsuliedustustojen jäsenille.

28 artikla

Voimaantulo

1. Tämä sopimus on ratifioitava tai hyväksyttävä kummassakin sopimusvaltiossa sovellettavia menettelytapoja noudattaen. Sopimusvaltioiden hallitusten on ilmoitettava toisilleen mahdollisimman pian näiden tointen suorittamisesta.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myö-

hempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien ja varallisuudesta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

b) Yhdysvalloissa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, määriin, jotka maksetaan tai hyvitetään sitä päivää, jona sopimus tulee voimaan, toiseksi lähinnä seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden verojen osalta, sitä päivää, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen Tasavallan ja Amerikan Yhdysvaltojen välillä Washingtonissa 6 päivänä maaliskuuta 1970 allekirjoitettua tulo- ja omaisuusveroja koskevaa sopimusta (jäljempänä "vuoden 1970 sopimus") lakataan soveltamasta veroihin, joihin sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan. Vuoden 1970 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän kappaleen edellä olevan määräyksen mukaan sovelletaan.

29 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisolmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä, joka seuraa vii-

den vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien ja varallisuudesta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta;

b) Yhdysvalloissa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, määriin, jotka maksetaan tai hyvitetään kuuden kuukauden irtisanomisajan päätyttyä lähinnä seuraavan tammikuun ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden verojen osalta, verovuosiin, jotka alkavat kuuden kuukauden irtisanomisajan päätyttyä lähinnä seuraavan tammikuun ensimmäisenä päivänä tai sen jälkeen.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 1989 kahtena suomen- ja englanninkielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen hallituksen
puolesta:

ULLA PUOLANNE

Amerikan yhdysvaltojen
hallituksen puolesta:

MICHAEL L. DURKEE

CONVENTION¹ BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Finland and the Government of the United States of America, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

Article 1

Personal Scope

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States, except as otherwise provided in the Convention.

2. The Convention shall not restrict in any manner any exclusion, exemption, deduction, credit, or other allowance now or hereafter accorded

a) by the laws of either Contracting State; or

b) by any other agreement between the Contracting States

3. Notwithstanding any provision of the Convention except paragraph 4, a Contracting State may tax a person who is treated as a resident under its taxation laws (except where such person is determined to be a resident of the other Contracting State under the provisions of paragraph 2 or 3 of Article 4 (Residence)), and by reason of citizenship may tax its citizens, as if the Convention had not come

¹ Came into force on 30 December 1990, i.e., 30 days after the date (30 November 1990) of the last of the notifications by which the Contracting Parties had informed each other of the completion of the applicable procedures, in accordance with article 28 (2).

into effect. For this purpose the term "citizen" shall include a former citizen whose loss of citizenship had as one of its principal purposes the avoidance of tax, but only for a period of 10 years following such loss.

4. The provisions of paragraph 3 shall not affect

a) the benefits conferred by a Contracting State under paragraph 2 of Article 9 (Associated Enterprises), under subparagraph b) of paragraph 1 and paragraph 4 of Article 18 (Pensions, Annuities, Alimony, and Child Support), and under Articles 23 (Elimination of Double Taxation), 24 (Non-Discrimination), and 25 (Mutual Agreement Procedure); and

b) the benefits conferred by a Contracting State under Articles 19 (Government Service), 20 (Students and Trainees) and 27 (Members of Diplomatic Missions and Consular Posts), upon individuals who are neither citizens of, nor lawful permanent residents in, that State.

Article 2

Taxes Covered

1. The existing taxes to which this Convention shall apply are:

a) in Finland:

(i) the state income and capital tax;

(ii) the communal tax;

(iii) the church tax; and

(iv) the tax withheld at source from non-residents' income;

(hereinafter referred to as "Finnish tax");

b) in the United States: the Federal income taxes imposed by the Internal Revenue Code (but excluding the accumulated earnings tax, the personal holding company tax, and social security taxes), and the excise taxes imposed on insurance premiums paid to foreign insurers

and with respect to private foundations (hereinafter referred to as "United States tax"). The Convention shall, however, apply to the excise taxes imposed on insurance premiums paid to foreign insurers only to the extent that the risks covered by such premiums are not reinsured with a person not entitled to the benefits of this or any other convention which provides exemption from such taxes.

2. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws and of any significant official published material concerning the application of the Convention, including explanations, regulations, rulings, or judicial decisions.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory within which Finnish tax law is in force;

b) the term "United States" means the United States of America, but does not include Puerto Rico, the Virgin Islands, Guam, or any other United States possession or territory;

c) the term "person" includes an individual, an estate, a trust, a partnership, a company, and any other body of persons;

d) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

f) the term "national" means:

(i) in respect of Finland, any individual possessing the nationality of Finland, and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in Finland;

(ii) in respect of the United States, any individual possessing the citizenship of the United States of America, and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in the United States;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when such transport is solely between places within a Contracting State;

h) the term "competent authority" means:

(i) in Finland, the Ministry of Finance or its authorized representative;

(ii) in the United States, the Secretary of the Treasury or his delegate.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires or the competent authorities agree to a common meaning pursuant to the provisions of Article 25 (Mutual Agreement Procedure), have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

Residence

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation, or any other criterion of a similar nature. A United States citizen or an alien lawfully admitted for permanent residence (a "green card" holder) is a resident of the United States only if such person has a substantial presence, permanent home, or habitual abode in the United States. However,

a) the term "resident of a Contracting State" does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein; and

b) in the case of a partnership, an estate, or a trust, this term applies only to the extent that the income derived by such partnership, estate, or trust is subject to tax in that State as the income of a resident, either in its hands or in the hands of its partners or beneficiaries.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the state in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);

b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a

resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry, or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months. The use of an installation or drilling rig or ship in a Contracting State to explore for or exploit natural resources constitutes a per-

manent establishment only if such use is for more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display, or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display, or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e).

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies — is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent, or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable (Real) Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable (real) property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Article

a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of subparagraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries or carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it

might be expected to make if it were a distinct and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including a reasonable allocation of executive and general administrative expenses and other expenses incurred for the purposes of the enterprise as a whole (or the part thereof which includes the permanent establishment), whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of this Convention, the profits to be attributed to the permanent establishment shall include only the profits derived from the assets or activities of the permanent establishment and shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of the Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

7. For the purposes of the Convention, the term "profits" means income derived from any trade or business, including the rental of tangible personal property, but not including the rental or licensing of cinematographic films and films or tapes used for radio or television broadcasting.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include profits derived from the rental of ships or aircraft if such rental profits are incidental to the profits dealt with in paragraph 1.

3. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance, or rental of containers (including trailers, barges, and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to profits from participation in a pool, a joint business, or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but by reason of those conditions have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State, and taxes accordingly, profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and that other State agrees that the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be paid to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 1 shall not limit any provisions of the law of either Contracting State which permit the distribution, apportionment, or allocation of income, deductions, credits, or allowances between persons, whether or not residents of a Contracting State, owned or controlled directly or indirectly by the same interests when necessary in order to prevent evasion of taxes or clearly to reflect the income of any of such persons.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 percent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which owns at least 10 percent of the voting stock of the company paying the dividends;

b) 15 percent of the gross amount of the dividends in all other cases.

Subparagraph b) and not subparagraph a) shall apply in the case of dividends paid by a person which is a resident of the United States and which is a Regulated Investment Company. Subparagraph a) shall not apply to dividends paid by a person which is a resident of the United States and which is a Real Estate Investment Trust, and subparagraph b) shall only apply if the dividend is beneficially owned by an individual holding an interest of less than 10 percent in the Real Estate Investment Trust.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means:

a) income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits;

b) income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of

which the company making the distribution is a resident; and

c) income from arrangements, including debt obligations, carrying the right to participate in profits, to the extent so characterized under the law of the Contracting State in which the income arises.

4. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries or carried on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs or performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. A Contracting State may not impose any tax on dividends paid by a company which is not a resident of that State, except insofar as

a) the dividends are paid to a resident of that State; or

b) the dividends are attributable to a permanent establishment or a fixed base of the beneficial owner of the dividends situated in that State.

6. A company which is a resident of a Contracting State and which has a permanent establishment in the other Contracting State or which is subject to tax on a net basis in that other State on items of income that may be taxed in that other State under Article 6 (Income from Immovable (Real) Property) or under paragraph 1 of Article 13 (Gains), may be subject in that other State to a tax in addition to the tax allowable under the other

provisions of this Convention. Such tax, however, may be imposed only on:

a) in the case of the United States,

(i) the portion of the business profits of the company attributable to the permanent establishment, and

(ii) the portion of the income referred to in the preceding sentence which is subject to tax under Article 6 or 13,

which represent the "dividend equivalent amount" as that term is defined under the laws of the United States as it may be amended from time to time without changing the general principle thereof, and

b) in the case of Finland,

(i) the portion of the business profits of the company attributable to the permanent establishment, and

(ii) the portion of the income referred to in the first sentence of this paragraph which may be taxed in Finland under Article 6 or under paragraph 1 of Article 13,

which in both cases represent an amount, as defined under the laws of Finland, that if the operation was carried on by a subsidiary incorporated in Finland would be distributed as a dividend.

7. The tax referred to in paragraph 6 shall not be imposed at a rate exceeding the rate specified in subparagraph a) of paragraph 2.

Article 11

Interest

1. Interest derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. The term "interest" as used in this Convention means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mort-

gage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities, and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds, or debentures, as well as all other income that is treated as income from money lent by the taxation law of the Contracting State in which the income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of the Convention. However, the term "interest" does not include income dealt with in Article 10 (Dividends).

3. The excess of the amount deductible by a permanent establishment in the United States of a company which is a resident of Finland over the interest actually paid by such permanent establishment, as those amounts are determined pursuant to the laws of the United States, shall be treated as interest derived and beneficially owned by a resident of Finland.

4. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs or performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the

amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. However, notwithstanding the provisions of paragraph 1, royalties of the kind referred to in subparagraphs b) and c) of paragraph 3 may be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other State the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Convention means payments of any kind received as a consideration

a) for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic, or scientific work including cinematographic films and films or tapes for radio or television broadcasting;

b) for the use of, or the right to use, any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process, or other like right or property;

c) for information concerning industrial, commercial, or scientific experience.

The term "royalties" also includes gains derived from the alienation of any such right or property which are contingent on the productivity, use, or disposition thereof.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs or performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself or a political subdivision, statutory body, local authority, or resident of that State. Where, however, the right or property for which the royalties are paid is used within a Contracting State, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the right or property is used.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Convention.

Article 13

Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation or disposition of immovable (real) property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Article, the term "immovable (real) property situated in the other Contracting State", when the United States is that other Contracting State, includes a United States real property interest and immovable (real) property referred to in Article 6 (Income from Immovable (Real) Property) which is situated in the United States. The term "immovable (real) property situated in the other Contracting State", when Finland is that other State, shall have the meaning which it has under paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable (Real) Property), and includes shares or other corporate rights referred to in paragraph 4 of that Article.

3. Gains from the alienation of movable (personal) property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has or had in the other Contracting State or of movable (personal) property pertaining to a fixed base which is or was available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft, or containers operated in international traffic shall be taxable only in that State.

5. Gains described in Article 12 (Royalties) shall be taxable only in accordance with the provisions of Article 12.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent Personal Services

Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State from the performance of personal services in an independent capacity shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State to the extent that such services are or were performed in that other State and the income is attributable to a fixed base regularly available to the individual in that other State for the purpose of performing his activities.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 18 (Pensions, Annuities, Alimony, and Child Support) and 19 (Government Service), salaries, wages, and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State

shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period;

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base or a trade or business which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised as a member of the regular complement of a ship or aircraft operated in international traffic by a resident of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16

Limitation on Benefits

1. A person that is a resident of a Contracting State and derives income from the other Contracting State shall be entitled under this Convention to relief from taxation in that other State only if such person is:

a) an individual;

b) a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof;

c) engaged in an active conduct of a trade or business in the first-mentioned Contracting State (other than the business of making or managing investments, unless these activities are banking or insurance activities carried on by a bank or insurance company), and the income derived from the other Contracting State is derived in connection with, or is incidental to, that trade or business;

d) a person

(i) more than 50 percent of the beneficial interest in such person (or in the case of a company, more than 50 percent of the number of shares of each class of the company's shares) is owned, directly or indirectly, by persons entitled to benefits of this Convention under subparagraphs (a), (b), (e) or (f) of this paragraph or who are citizens of the United States; and

(ii) not more than 50 percent of the gross income of such person is used, directly or indirectly, to meet liabilities (including liabilities for interest or royalties) to persons who are not entitled to benefits of this Convention under subparagraph (a), (b), (e) or (f) of this paragraph and are not citizens of the United States;

e) a company in whose principal class of shares there is substantial and regular trading on a recognized stock exchange; or

f) an entity which is a not-for-profit organization (including pension funds and private foundations), and which, by virtue of that status, is generally exempt from income taxation in the Contracting State of which it is a resident, provided that more than half of the beneficiaries, members of participants, if any, in such organization are persons that are entitled, under this Article, to the benefits of the Convention.

2. A person that is not entitled to the benefits of the Convention pursuant to the provisions of paragraph 1 may, nevertheless, be granted the benefits of the Convention if the competent authority of the Contracting State in which the income in question arises so determines.

3. For the purposes of subparagraph e) of paragraph 1, the term "a recognized stock exchange" means:

a) the NASDAQ System owned by the National Association of Securities Dealers, Inc. and any stock exchange registered with the Securities and Exchange Commission as a national securities exchange for the purposes of the Securities Exchange Act of 1934;

b) the Helsinki Stock Exchange; and

c) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 17

Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State, except where the amount of the gross receipts derived by such entertainer or sportsman, including expenses reimbursed to him or borne on his behalf, from such activities does not exceed twenty thousand United States dollars (\$20,000) or its equivalent in Finnish currency for the calendar year concerned.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself, but to another person, that income of that other person may, notwithstanding the provisions of Articles 7 (Business Profits) and 14 (Indepen-

dent Personal Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised, unless it is established that neither the entertainer or sportsman nor persons related thereto participate directly or indirectly in the profits of that other person in any manner, including the accrual or receipt of deferred remuneration, bonuses, fees, dividends, partnership income, or income or other distributions.

Article 18

Pensions, Annuities, Alimony, and Child Support

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 (Government Service)

a) pensions and other similar remuneration derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State; and

b) pensions and other payments under the social security legislation of a Contracting State and, where that Contracting State is the United States, other public pensions, paid to a resident of the other Contracting State or a citizen of the United States shall be taxable only in the first-mentioned State.

2. Annuities derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. The term "annuities" as used in this paragraph means stated sums paid periodically at stated times during life or a specified or ascertainable number of years, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration (other than services rendered or to be rendered).

3. Alimony paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. The term "alimony" as used in this paragraph

means periodic payments made pursuant to a written separation agreement or a decree of divorce, separate maintenance, or compulsory support, which payments are taxable to the recipient under the laws of the State of which he is a resident.

4. Periodic payments for the support of a minor child made pursuant to a written separation agreement or a decree of divorce, separate maintenance, or compulsory support, paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 19

Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision, statutory body or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision, body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision, statutory body or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision, body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 14 (Independent Personal Services), 15 (Dependent Personal Services) and 18 (Pensions, Annuities, Alimony, and Child Support) shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision, statutory body or local authority thereof.

Article 20

Students and Trainees

Payments received for the purpose of maintenance, education, or training by a student, apprentice, or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State for the purpose of his full-time education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise outside that State.

Article 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable (real) property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable (Real) Property), if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries or carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs or

performed in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable (real) property referred to in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable (Real) Property), owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by shares or other corporate rights referred to in paragraph 4 of Article 6 (Income from Immovable (Real) Property) and owned by a resident of a Contracting State may be taxed in the Contracting State in which the immovable (real) property held by the company is situated.

3. Subject to the provisions of paragraph 4, capital represented by assets, other than property referred to in paragraphs 1 and 2, which are effectively connected with a permanent establishment or fixed base of a resident of a Contracting State may be taxed in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

4. Ships and aircraft of a resident of a Contracting State, and assets, other than property referred to in paragraphs 1 and 2, pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be exempt from tax on capital by the other Contracting State.

5. All other elements of capital of a resident of

a) Finland not dealt with in this Article shall be exempt from tax on capital by the United States;

b) the United States not dealt with in this Article shall be exempt from tax on capital by Finland.

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. In Finland double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Finland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the United States (other than solely by virtue of citizenship), Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow:

(i) as a deduction from the tax on income of that person, an amount equal to the tax on income paid in the United States;

(ii) as a deduction from the tax on capital of that person, an amount equal to the tax on capital paid in the United States.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the tax on income or on capital, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the United States.

b) Dividends paid by a company which is a resident of the United States to a company which is a resident of Finland and owns directly at least 10 percent of the voting stock of the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

c) Notwithstanding any other provision of the Convention, an individual who is a resident

of the United States and under Finnish taxation law with respect to the Finnish taxes referred to in Article 2 (Taxes Covered) also is regarded as resident in Finland may be taxed in Finland. However, Finland shall allow any United States tax paid on the income or on the capital as a deduction from Finnish tax in accordance with the provisions of subparagraph a). The provisions of this subparagraph shall apply only to national, of Finland.

d) Where in accordance with any provisions of the Convention, income derived or capital owned by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the law of the United States (as it may be amended from time to time without changing the general principle hereof), the United States shall allow to a resident or citizen of the United States as a credit against the United States tax on income

a) the income tax paid to Finland by or on behalf of such resident or citizen; and

b) in the case of a United States company owning at least 10 percent of the voting stock of a company which is a resident of Finland and from which the United States company receives dividends, the income tax paid to Finland by or on behalf of the distributing company with respect to the profits out of which the dividends are paid.

For the purposes of this paragraph, the taxes referred to in subparagraph a) of paragraph 1 and paragraph 2 of Article 2 (Taxes Covered) shall be considered income taxes.

3. For the purposes of computing United States tax, where a citizen of the United States is a resident of Finland, the United States shall

allow as a credit against United States tax the income tax paid to Finland after the credit referred to in paragraph 1. The credit so allowed against United States tax shall not reduce that portion of the United States tax that is creditable against Finnish tax in accordance with paragraph 1. For the purposes of this paragraph, income beneficially owned by a resident of Finland who is a citizen of the United States shall be deemed to arise in Finland to the extent necessary to give effect to the provisions of this paragraph.

4. For the purposes of allowing relief from double taxation pursuant to this Article and subject to such source rules in the domestic laws of the Contracting States as apply for the purpose of limiting the foreign tax credit, income shall, except as otherwise provided in paragraph 3, be deemed to arise exclusively as follows:

a) income derived by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with the Convention (other than solely by reason of citizenship in accordance with paragraph 3 of Article 1 (Personal Scope)) shall be deemed to arise in that other State;

b) income derived by a resident of a Contracting State which may not be taxed in the other Contracting State in accordance with the Convention shall be deemed to arise in the first-mentioned State.

Article 24

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the

same circumstances are or may be subjected. This provision shall also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States. However, for the purposes of United States tax, an individual who is a United States national and who is not a resident of the United States and an individual who is a national of Finland and who is not a resident of the United States are not in the same circumstances.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to a resident of the other Contracting State the right to deduct from the profits attributable to a permanent establishment of that resident situated in the first-mentioned State any portion of the amount of any dividends paid by that resident.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 5 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 12 (Royalties) apply, interest, royalties, and other disbursements paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of the first-mentioned resident, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly,

any debts of a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purposes of determining the taxable capital of the first-mentioned resident, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Nothing in this Article shall be construed as preventing either Contracting State from imposing the tax described in paragraph 6 of Article 10 (Dividends).

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), apply to taxes of every kind and description imposed by a Contracting State or a political subdivision, statutory body, or local authority thereof.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or national.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached in accordance with the preceding paragraph shall be implemented notwithstanding any time limits or other procedural limitations in the domestic law of the Contracting States, provided that the competent authority of the Contracting State requested to provide a refund has received notification that such a case exists within six years from the end of the taxable year to which the case relates.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. In particular, the competent authorities of the Contracting States may agree

a) to the same attribution of income, deductions, credits, or allowances of an enterprise of a Contracting State to its permanent establishment situated in the other Contracting State;

b) to the same allocation of income, deductions, credits, or allowances between persons;

c) to the same characterization of particular items of income;

d) to the same application of source rules with respect to particular items of income;

e) to a common meaning of a term;

f) to increases in any specific amounts referred to in the Convention to reflect economic or monetary developments; and

g) to the application of the provisions of domestic law regarding interest on deficiencies

and refunds and noncriminal penalties and fines, in a manner consistent with the purposes of the Convention.

They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 (Personal Scope). Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment, collection, or administration of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

3. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall obtain the information to which the request relates in the same manner and to the same extent as if the tax of the first-mentioned State were the tax of that other State and were being imposed by that other State. If specifically requested by the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall provide information under this Article in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of unedited original documents (including books, papers, statements, records, accounts, and writings), to the same extent such depositions and documents can be obtained under the laws and administrative practices of that other State with respect to its own taxes.

4. Each of the Contracting States shall endeavor to collect on behalf of the other Contracting State such amounts as may be necessary to ensure that relief granted by the Convention from taxation imposed by that other State does not inure to the benefit of persons not entitled thereto.

5. Paragraph 4 shall not impose upon either of the Contracting States the obligation to carry out administrative measures which are of a different nature from those used in the collection of its own taxes, or which would be contrary to its sovereignty, security, or public policy.

6. For the purposes of this Article, the Convention shall apply, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), to taxes of every kind imposed by a Contracting State.

Article 27

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Entry Into Force

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, or approval in accordance with the applicable procedures of each Contracting State. The Governments of the Contracting States shall notify each other as soon as possible that those procedures have been complied with.

2. The Convention shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1, and its provisions shall have effect:

a) in Finland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(ii) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in the United States:

(i) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of the second month next following the date on which the Convention enters into force;

(ii) in respect of other taxes, for taxable years beginning on or after the first day of January next following the date on which the Convention enters into force.

3. The Convention between the Republic of Finland and the United States of America with respect to taxes on income and property, signed at Washington on 6 March 1970,¹ (hereinafter referred to as "the 1970 Convention"), shall cease to have effect with respect to taxes to which the Convention applies in accordance with the provisions of paragraph 2. The 1970 Convention shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the foregoing provision of this paragraph.

Article 29

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 769, p. 251.

event, the Convention shall cease to have effect:

a) in Finland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(ii) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in the United States:

(i) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of January next following the expiration of the 6 months period;

(ii) in respect of other taxes, for taxable years beginning on or after the first day of January next following the expiration of the 6 months period.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in Helsinki, in duplicate in the Finnish and English languages, both texts being equally authentic, this 21st day of September 1989.

For the Government
of the Republic of Finland:

ULLA PUOLANNE

For the Government
of the United States of America:

MICHAEL L. DURKEE

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République de Finlande et

Le Gouvernement des États-Unis d'Amérique,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

1. Sauf disposition contraire, la présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un des États contractants ou des deux.

2. La présente Convention ne limite en aucune manière les exonérations, exemptions, dégrèvements, abattements, déductions ou autres avantages accordés périodiquement :

a) Par la législation de l'un des États contractants; ou

b) Par tout autre accord entre les États contractants.

3. Nonobstant toutes dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles du paragraphe 4 du présent article, un État contractant peut imposer une personne qui est assimilée à un résident en vertu de sa législation fiscale (sauf si cette personne est considérée comme un résident de l'autre État contractant en vertu des dispositions du paragraphe 2 ou 3 de l'article 4 (Résidence)), ainsi que ses citoyens, à raison de leur nationalité, comme si la présente Convention n'était pas entrée en vigueur. Aux fins de la présente disposition, le terme « citoyen » inclut un ancien citoyen qui, en perdant sa nationalité, avait pour but principal de se soustraire à l'impôt, mais cela pendant une période de 10 ans seulement après ladite perte.

4. Les dispositions du paragraphe 3 ne portent pas atteinte :

a) Aux avantages accordés par l'un des États contractants en vertu du paragraphe 2 de l'article 9 (Entreprises associées), de l'alinéa b du paragraphe 1 et du paragraphe 4 de l'article 18 (Pensions, rentes et aliments), des articles 23 (Moyens d'éviter la double imposition), 24 (Non-discrimination) et 25 (Procédure amiable); et

b) Aux avantages accordés par l'un des États contractants au titre des articles 19 (Fonctions publiques), 20 (Étudiants et stagiaires) et 27 (Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires) à des personnes physiques qui ne

¹ Entrée en vigueur le 30 décembre 1990, soit 30 jours après la date (30 novembre 1990) de la dernière des notifications par lesquelles les Parties contractantes s'étaient informées de l'accomplissement des procédures applicables, conformément au paragraphe 2 de l'article 28.

sont ni des citoyens de cet Etat, ni des résidents permanents y séjournant légalement.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. Les impôts existants qui font l'objet de la Convention sont :

a) Pour la Finlande :

- L'impôt d'Etat sur le revenu et la fortune;
- L'impôt communal;
- L'impôt ecclésiastique;
- L'impôt sur les gens de mer;
- L'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents;

(ci-après dénommés l'« impôt finlandais »);

b) Aux Etats-Unis : Les impôts fédéraux sur le revenu établis par le Code des contributions directes et indirectes (Internal Revenue Code) [à l'exclusion de l'impôt sur les bénéfices accumulés, de l'impôt sur les sociétés de portefeuille en nom collectif, des impôts de sécurité sociale] et des impôts perçus sur les primes d'assurance payées à des assureurs étrangers dans la mesure seulement où les risques couverts par ces primes ne sont pas réassurés auprès d'une personne qui n'est pas admise au bénéfice de la présente Convention ou de toute autre convention prévoyant une exonération desdits impôts.

2. La Convention s'applique également à tous impôts de nature identique ou analogue que l'un ou l'autre des Etats contractants pourrait, après la date de signature de la Convention, ajouter ou substituer aux impôts en vigueur. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent toutes modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives ainsi que tous les documents officiels importants relatifs à l'application de la présente Convention qui ont été publiés, y compris les explications, réglementations, décisions administratives et décisions judiciaires.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente :

a) Le terme « Finlande » désigne la République de Finlande et, pris dans un sens géographique, le territoire auquel s'applique la législation fiscale finlandaise;

b) L'expression « Etats-Unis » désigne les Etats-Unis d'Amérique, mais ne comprend pas Porto Rico, les îles Vierges, Guam, ou tout autre territoire ou possession des Etats-Unis;

c) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les successions, les fiducies, les sociétés de personnes, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

d) Le terme « société » s'entend de toute personne morale ou sujet de droit assimilé à une personne morale aux fins de l'impôt;

e) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un

résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) Le terme « ressortissant » désigne :

- i) En ce qui concerne la Finlande, toute personne physique possédant la nationalité finlandaise et toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur en Finlande;
- ii) En ce qui concerne les Etats-Unis, toute personne physique possédant la nationalité américaine et toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur aux Etats-Unis.

g) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef, sauf lorsque ce transport n'est effectué qu'entre des points situés à l'intérieur d'un Etat contractant;

h) L'expression « autorité compétente » s'entend :

- i) En Finlande, du Ministère des finances ou de son représentant autorisé;
- ii) En ce qui concerne les Etats-Unis : du Secrétaire au Trésor ou de son représentant;

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Un citoyen des Etats-Unis ou un étranger légalement admis à y résider à titre permanent (titulaire de la « carte verte ») n'est un résident des Etats-Unis que s'il séjourne pendant une durée suffisante de temps dans le pays, y a un foyer d'habitation permanent ou un domicile habituel. Toutefois,

a) Le terme « résident d'un Etat contractant » ne s'applique pas à toute personne qui est assujettie à l'impôt dans cet Etat uniquement pour les revenus provenant de sources ou d'éléments de fortune situés dans cet Etat; et

b) Dans le cas des sociétés de personnes, successions ou fiducies, cette expression ne s'applique que dans la mesure où les revenus perçus par la société de personnes, la succession ou la fiducie sont assujettis à l'impôt dans cet Etat comme les revenus d'un résident, perçus soit par lui-même, soit par ses associés ou bénéficiaires.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est réputée être un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est réputée être un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est réputée être un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants se concertent pour régler la question d'un commun accord et arrêter les modalités d'application de la Convention à ladite personne.

Article 5. Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une personne exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ou un projet d'installation ne constitue un établissement stable que s'il dure plus de trois mois. Une installation, une plate-forme de forage ou un navire utilisé pour l'exploration ou l'exploitation de ressources naturelles ne constitue un établissement stable que s'il est utilisé à ce titre pour plus de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire.

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas *a* à *e* du présent paragraphe.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 du présent article — agit dans un Etat contractant pour une entreprise d'un autre Etat contractant pour toutes activités que cette personne exerce pour elle et dispose dans cet Etat du pouvoir, qu'elle y exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent article et qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe 4.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle exerce son activité dans cet autre Etat par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre de leur activité ordinaire.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Aux fins du présent article :

a) L'expression « biens immobiliers » a, sous réserve des dispositions des alinéas *b* et *c*, le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés.

b) L'expression « biens immobiliers » comprend en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession d'exploitation, de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles.

c) Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'applique aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de tout autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne le droit au propriétaire de ces actions ou de ces parts sociales à la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de tout autre forme d'exercice de

ce droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce ou n'ait exercé son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ou a exercé son activité de telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce ou a exercé son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et indépendante exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris un montant raisonnable au titre des dépenses de direction et des frais généraux d'administration et autres dépenses exposées aux fins de l'ensemble de l'entreprise (ou de la partie de l'entreprise qui comprend l'établissement stable), soit dans l'Etat où est situé l'établissement stable, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice n'est attribué à un établissement stable pour la seule raison qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

5. Aux fins de la présente Convention, les bénéfices à imputer à l'établissement stable ne comprennent que les bénéfices retirés de l'actif ou des activités dudit établissement et sont calculés tous les ans selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions du présent article s'entendent sans préjudice des dispositions desdits articles.

7. Aux fins de la présente Convention, l'expression « bénéfices » désigne les revenus provenant de toute activité commerciale ou industrielle, y compris la location de biens immobiliers corporels, mais à l'exclusion de la location ou de l'octroi d'une licence d'exploitation de films cinématographiques et de films ou de bandes utilisés pour des émissions radiodiffusées ou télévisées.

Article 8. TRANSPORTS MARITIMES ET AÉRIENS

1. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs comprennent les bénéfices provenant

de la location de navires ou d'aéronefs si ces derniers découlent des bénéfices visés au paragraphe 1.

3. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant qui proviennent de l'exploitation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris de remorques et de matériels connexes pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de marchandises en trafic international ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre entreprises indépendantes, les bénéfices qui, n'étaient ces conditions, auraient été réalisés par l'une de ces entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que cet autre Etat convient que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, cet autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si besoin est, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne limitent pas l'application de toutes dispositions de la législation d'un Etat contractant qui autorisent la distribution, la répartition ou l'affectation des revenus, des déductions, crédits ou abattements entre des personnes, résidentes ou non d'un Etat contractant, qui sont détenues ou contrôlées, directement ou indirectement, par les mêmes intérêts, lorsque cela est nécessaire pour prévenir l'évasion fiscale ou pour faire apparaître clairement le revenu de l'une quelconque de ces personnes.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet

Etat; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 p. 100 des actions assorties d'un droit de vote de la société qui paie les dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les dispositions de l'alinéa *b* et non de l'alinéa *a* s'appliquent dans le cas de dividendes payés par un résident des Etats-Unis qui est une « Regulated Investment Company ». Les dispositions de l'alinéa *a* ne s'appliquent pas aux dividendes payés par un résident des Etats-Unis qui est un « Real Estate Investment Trust » et les dispositions du paragraphe 6 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif du dividende est une personne physique détenant un intérêt de moins de 10 p. 100 dans le « Real Estate Investment Trust ».

Le présent paragraphe ne porte pas atteinte à l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes », employé dans le présent article, désigne :

a) Les revenus provenant d'actions ou d'autres droits, à l'exception des créances, ou de parts bénéficiaires;

b) Les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident;

c) Les revenus d'arrangements — y compris les obligations contractées au titre de dettes — comportant une participation aux bénéfices, dans la mesure où ils sont ainsi qualifiés par la législation de l'Etat contractant d'où proviennent les revenus.

4. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce ou a exercé dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), selon le cas, sont applicables.

5. Un Etat contractant ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par une société qui n'est pas un résident de cet Etat, sauf dans la mesure où :

a) Les dividendes sont payés à un résident de cet Etat;

b) Les dividendes sont imputables à un établissement stable ou à une base fixe du bénéficiaire effectif des dividendes situés dans cet autre Etat.

6. Une société qui est un résident d'un Etat contractant et qui a un établissement stable dans l'autre Etat contractant ou qui est assujettie à l'impôt sur une base nette dans cet autre Etat sur les éléments de revenu qui peuvent être imposés dans cet autre Etat en vertu de l'article 6 (Biens immobiliers), ou en vertu du paragraphe 1 de l'article 13 (Gains en capital), peut être assujettie à un impôt dans cet Etat en sus de celui qui peut être prélevé en vertu des autres dispositions de la présente Convention. Cet impôt, toutefois, ne peut frapper que :

- a)* Dans le cas des Etats-Unis,
- i) La fraction des bénéfices industriels et commerciaux de la société imputable à l'établissement stable, et
 - ii) La fraction des revenus visés dans la phrase précédente qui est imposable en vertu des articles 6 ou 13 qui représentent le « montant équivalent à un dividende » au sens de la législation des Etats-Unis, telle que modifiée de temps à autre sans porter atteinte à ses principes généraux;

b) Dans le cas de la Finlande,

- i) La fraction des bénéfices industriels et commerciaux de la société imputable à l'établissement stable, et
- ii) La fraction des revenus visés dans la première phrase du présent paragraphe qui est imposable en Finlande en vertu de l'article 6 ou en vertu du paragraphe 1 de l'article 13,

l'une et l'autre représentant un montant qui, selon la législation finlandaise, serait distribué au titre de dividende si l'opération était effectuée par une filiale enregistrée en Finlande.

7. L'impôt visé au paragraphe 6 ne sera pas levé à un taux excédant celui spécifié à l'alinéa *a* du paragraphe 2.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres; ainsi que tous autres revenus assimilés à des revenus d'argent prêté par la législation fiscale de l'Etat contractant d'où les revenus proviennent. Les pénalités de retard ne sont pas considérées comme des intérêts aux fins de la présente Convention. Toutefois, ce terme ne comprend les revenus visés à l'article 10 (Dividendes).

3. La partie considérée comme excédentaire du montant déductible par un établissement stable situé aux Etats-Unis d'une société résidente en Finlande par rapport aux intérêts effectivement payés par cet établissement stable — les montants en jeu étant calculés conformément à la législation des Etats-Unis — est assimilée à des intérêts perçus, à titre de bénéficiaire effectif, par un résident de la Finlande.

4. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce ou a exercé dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances touchées par un résident d'un Etat contractant à titre de bénéficiaire effectif ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, notwithstanding les dispositions du paragraphe 1, les redevances du type de celles visées aux alinéas *b* et *c* du paragraphe 3 sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat, l'impôt ainsi établi ne doit pas excéder 5 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour :

a) L'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées;

b) L'usage ou la concession de l'usage d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ou autre droit ou bien de même nature; et

c) Des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

Le terme « redevances » désigne également les gains provenant de l'aliénation de tout droit ou bien qui dépendent de la productivité, de l'utilisation ou de la cession de ce droit ou de ce bien.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce ou a exercé dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, un organisme public, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le droit ou le bien pour lequel les redevances sont payées est utilisé sur le territoire d'un Etat contractant, ces redevances sont réputées provenir dudit Etat.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont

payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation ou de la cession de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Aux fins du présent article, l'expression « biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant » englobe, lorsque les Etats-Unis sont cet autre Etat contractant, un intérêt des Etats-Unis dans un bien immobilier et des biens immobiliers visés à l'article 6 (Revenus immobiliers) qui sont situés aux Etats-Unis. L'expression « biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant » a, quand la Finlande est cet autre Etat contractant, le sens qu'elle a en vertu du paragraphe 2 de l'article 6 (Revenus immobiliers) et comprend les actions ou autres parts sociales visées au paragraphe 4 de cet article.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens meubles qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a ou avait dans l'autre Etat contractant, ou de biens meubles constitutifs d'une base fixe dont dispose ou disposait un résident d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'aliénation de navires, d'aéronefs ou de conteneurs exploités ou utilisés en trafic international ne sont imposables que dans ledit Etat.

5. Les gains visés à l'article 12 (Redevances) ne sont imposables que conformément aux dispositions dudit article.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents de cet article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant tire de l'exercice d'une profession indépendante ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant dans la mesure où cette profession est ou a été exercée dans cet autre Etat et que les revenus sont imputables à une base fixe dont l'intéressé dispose de façon habituelle pour l'exercice de ses activités.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 20 (Pensions, rentes et aliments) et 19 (Fonctions publiques), les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat con-

tractant. En pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, la rémunération qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant n'est imposable que dans le premier Etat si :

a) La durée du séjour ou des séjours de l'intéressé dans l'autre Etat n'excède pas 183 jours au total au cours d'une quelconque période de douze mois;

b) La rémunération est versée par un employeur, ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de cet autre Etat; et

c) La rémunération n'est pas prise en charge par un établissement stable, une base fixe ou une entreprise industrielle ou commerciale appartenant à l'employeur situés dans cet autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, la rémunération reçue au titre d'un emploi salarié exercé en qualité de membre de l'équipage ordinaire à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par un résident d'un Etat contractant peut être imposée dans cet Etat.

Article 16. LIMITATION DES AVANTAGES

1. Une personne résidente d'un Etat contractant qui tire des revenus de l'autre Etat contractant n'est admise au bénéfice de l'exonération d'impôt dans l'autre Etat contractant en vertu de la présente Convention, que si cette personne est :

a) Une personne physique;

b) Un Etat contractant ou une subdivision politique ou une collectivité locale de cet Etat;

c) Exerce une réelle activité commerciale ou industrielle dans le premier Etat contractant (autre que la réalisation ou la gestion de placements, à moins qu'il ne s'agisse d'activités de banque ou d'assurance menées par un établissement bancaire ou par une compagnie d'assurance) et que les revenus tirés de l'autre Etat contractant le sont en rapport avec cette activité, ou en dépendent;

d) Une personne morale et que :

i) Plus de 50 p. 100 des participations (ou dans le cas d'une société, plus de 50 p. 100 des actions de chaque catégorie de la société) sont détenues, directement ou indirectement, par des personnes admises à bénéficier des dispositions de la présente Convention en vertu des alinéas *a*, *b*, *e* ou *f* du présent paragraphe ou qui sont des citoyens des Etats-Unis;

ii) 50 p. 100 au plus des revenus bruts de cette personne sont utilisés, directement ou indirectement, pour faire face à des obligations (y compris au titre d'intérêts ou de redevances) à l'égard de personnes qui ne sont pas admises à bénéficier des dispositions de la présente Convention en vertu de l'article *a*, *b*, *e* ou *f* de ce paragraphe et qui ne sont pas citoyens des Etats-Unis;

e) Une société dont la catégorie principale d'actions fait habituellement l'objet d'un volume substantiel de transactions sur une bourse officielle;

f) Une organisation à but non lucratif (y compris les caisses de pensions et les fondations privées) qui, en vertu de ce statut, est généralement exonérée de l'impôt

sur le revenu dans l'Etat contractant dont elle est un résident, à condition que plus de la moitié des bénéficiaires, membres ou participants, le cas échéant, de cette organisation soient admis à bénéficier des dispositions de la Convention en vertu du présent article.

2. Une personne qui n'est pas admise au bénéfice de la Convention en vertu des dispositions du paragraphe 1 peut néanmoins s'en voir accorder les avantages si l'autorité compétente de l'Etat d'où le revenu considéré provient en décide ainsi.

3. Aux fins de l'alinéa *e* du paragraphe 1, l'expression « bourse officielle » recouvre, en ce qui concerne les Etats-Unis,

a) Le réseau NASDAQ appartenant à la National Association of Securities Dealers, Inc. et toute bourse enregistrée à ce titre auprès de la « Securities and Exchange Commission » aux fins du « Securities Exchange Act » de 1934;

b) La Bourse de Helsinki; et

c) Toute autre bourse dont seront convenues, d'un commun accord, les autorités compétentes des Etats contractants.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes), les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat, sauf lorsque le montant des recettes brutes tirées par l'intéressé de ces activités, y compris les dépenses qui lui sont remboursées ou qui ont été exposées pour son compte, n'excède pas vingt mille dollars des Etats-Unis (\$20 000) ou l'équivalent en monnaie finlandaise pour l'année civile considérée.

2. Lorsque ce n'est pas le professionnel du spectacle ou le sportif lui-même qui tire un revenu de l'activité qu'il exerce en cette qualité mais une autre personne, ce revenu, nonobstant les dispositions des articles 7 (Bénéfices des entreprises), et 14 (Professions indépendantes) est imposable dans l'Etat contractant où cette activité est exercée, à moins qu'il n'e soit établi que ni l'intéressé ni une personne qui lui est liée ne participe en aucune manière, directement ou indirectement, à des bénéfices de ladite personne, et notamment pas à la perception de rémunérations différées, de primes, honoraires, commissions, dividendes, distributions à des associés ou autres formes de distribution.

Article 18. PENSIONS, RENTES ET ALIMENTS

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19 (Fonctions publiques), :

a) Les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant qui en est le bénéficiaire effectif, au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Les pensions et autres prestations de sécurité sociale versées en vertu de la législation d'un Etat contractant et, lorsque les Etats-Unis sont cet Etat, les autres pensions publiques versées à un résident de l'autre Etat contractant ou à un citoyen des Etats-Unis ne sont imposables que dans le premier Etat.

2. Les rentes dont le bénéficiaire effectif est un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat. Le mot « rente », au sens du présent para-

graphe, désigne toute somme fixe payable périodiquement à échéances fixes, la vie durant ou pendant un nombre d'années déterminé ou déterminable en vertu d'une obligation d'effectuer ces paiements souscrite en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé (mais non de services rendus).

3. Les pensions alimentaires versées à un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat. L'expression « pension alimentaire » employée dans le présent paragraphe désigne les paiements périodiques effectués à la suite d'une convention écrite de séparation amiable ou d'un jugement de divorce, ainsi que les pensions alimentaires servies volontairement ou par décision de justice qui sont passibles d'un impôt dû par le bénéficiaire en vertu de la législation de l'Etat dont il est un résident.

4. Les paiements périodiques au titre de l'entretien d'un mineur effectués conformément à une convention écrite de séparation amiable ou d'un jugement de divorce, ainsi que les pensions servies volontairement ou par décision de justice par un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant, ne sont imposables que dans le premier Etat.

Article 19. FONCTIONS PUBLIQUES

1. *a)* Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant, une subdivision politique, un organisme public, une collectivité locale de cet Etat à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat à cette subdivision, à cet organisme ou à cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'intéressé est un résident si les services sont rendus dans cet Etat et si l'intéressé :

- i) Possède la nationalité de cet Etat; ou
- ii) N'est pas devenu un résident de cet Etat à la seule fin de rendre ces services.

2. *a)* Les pensions payées par un Etat contractant ou par une subdivision politique, un organisme public ou une collectivité locale de cet Etat, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, à cette subdivision, à cet organisme ou à cette collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'intéressé est un résident s'il en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 14 (Professions indépendantes), 15 (Professions dépendantes) et 18 (Pensions, rentes et aliments) s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou par une subdivision politique, un organisme public ou une collectivité locale de cet Etat.

Article 20. ETUDIANTS ET STAGIAIRES

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à la seule fin d'y poursuivre des études ou une formation à plein temps reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 (Revenus immobiliers) lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un Etat contractant, exerce ou a exercé dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y attache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

Article 22. FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 (Revenus immobiliers), que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par les actions ou autres parts sociales visées au paragraphe 4 de l'article 6 (Revenus immobiliers) que possède un résident d'un Etat contractant est imposable dans l'Etat contractant où les biens immobiliers détenus par la société sont situés.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe 4, les éléments de fortune représentés par des avoirs, autres que les biens immobiliers visés aux paragraphes 1 et 2, qui se rattachent effectivement à un établissement stable ou à une base fixe d'un résident de l'un des Etats contractants sont imposables dans l'Etat contractant où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

4. Les navires et aéronefs d'un résident de l'un des Etats contractants et les avoirs, autres que les biens immobiliers visés aux paragraphes 1 et 2, qui sont affectés à l'exploitation desdits navires ou aéronefs sont exonérés de l'impôt sur la fortune dans l'autre Etat contractant.

5. Tous les autres éléments de la fortune :

a) D'un résident de la Finlande qui ne sont pas visés dans le présent article sont exonérés de l'impôt sur la fortune aux Etats-Unis;

b) D'un résident des Etats-Unis qui ne sont pas visés dans le présent article sont exonérés de l'impôt sur la fortune en Finlande.

Article 23. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. En Finlande, la double imposition est éliminée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la Finlande perçoit des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables aux Etats-Unis (à raison non seulement de sa nationalité), la Finlande, sous réserve des dispositions de l'alinéa b, accorde :

i) Une déduction de l'impôt sur le revenu de l'intéressé d'un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté aux Etats-Unis.

- ii) Une déduction sur l'impôt sur la fortune de cette personne d'un montant égal aux impôts sur la fortune payés par les Etats-Unis.

Cette déduction ne peut toutefois dans les deux cas excéder la fraction des impôts sur le revenu ou sur la fortune respectivement, calculés avant déduction, correspondant, selon le cas, aux éléments de revenu ou de fortune qui sont imposables aux Etats-Unis.

b) Les dividendes payés par une société qui est un résident des Etats-Unis à une société qui est un résident de la Finlande et détient directement 10 p. 100 au moins des actions donnant droit au vote de la société distributrice sont exonérés de l'impôt finlandais.

c) Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, une personne physique qui est un résident des Etats-Unis et qui, en vertu de la législation fiscale finlandaise concernant les impôts finlandais visés à l'article 2 (Impôts visés), est considérée également comme un résident de la Finlande est imposable en Finlande. Toutefois, la Finlande peut admettre en déduction de l'impôt finlandais tout impôt des Etats-Unis payé sur le revenu ou la fortune conformément aux dispositions de l'alinéa a. Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent qu'aux nationaux de la Finlande.

d) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident de la Finlande reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Finlande, celle-ci peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

2. Conformément aux dispositions et sous réserve des limitations de la législation des Etats-Unis (telle que modifiée de temps à autre sans que cela porte atteinte à son principe général), les Etats-Unis autorisent un résident ou un citoyen des Etats-Unis à déduire de l'impôt sur le revenu des Etats-Unis.

a) L'impôt sur le revenu acquitté en Finlande par le résident ou pour son compte; et

b) Dans le cas d'une société des Etats-Unis détenant 10 p. 100 au moins des actions donnant droit au vote d'une société qui est résidente en Finlande et dont elle reçoit des dividendes, l'impôt sur le revenu acquitté en Finlande par la société distributrice ou pour son compte au titre des bénéfices servant au paiement des dividendes.

Aux fins de ce paragraphe, les impôts visés à l'alinéa a du paragraphe 1 et au paragraphe 2 de l'article 2 (Impôts visés) sont considérés comme des impôts sur le revenu.

3. Aux fins du calcul de l'impôt des Etats-Unis, lorsqu'un citoyen des Etats-Unis est résident de la Finlande, les Etats-Unis l'autorisent à déduire de l'impôt des Etats-Unis l'impôt sur le revenu acquitté en Finlande après la déduction visée au paragraphe 1. La déduction de l'impôt des Etats-Unis ainsi autorisée ne réduit pas la fraction de l'impôt des Etats-Unis qui est déductible de l'impôt finlandais conformément au paragraphe 1.

Aux fins de ce paragraphe, les revenus dont le bénéficiaire effectif est un résident de la Finlande qui est citoyen des Etats-Unis est réputé avoir sa source en Finlande dans la mesure nécessaire pour donner effet au présent paragraphe.

4. Aux fins de l'élimination de la double imposition en application du présent article et sous réserve des règles relatives à la source des revenus du droit interne des Etats contractants applicables en vue de limiter les déductions au titre de l'impôt étranger, les revenus, sauf disposition à effet contraire du paragraphe 3, sont réputés provenir exclusivement des sources suivantes :

a) Les revenus perçus par un résident d'un Etat contractant qui sont imposables dans l'autre Etat contractant conformément à la Convention (et ce à raison non seulement de sa nationalité conformément au paragraphe 3 de l'article premier « Personnes visées ») sont réputés provenir de cet autre Etat;

b) Les revenus perçus par un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas imposables dans l'autre Etat contractant conformément à la Convention sont réputés provenir du premier Etat.

Article 24. NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. Cette disposition s'applique aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants. Toutefois, aux fins de l'impôt des Etats-Unis, une personne physique qui possède la nationalité des Etats-Unis et qui n'est pas un résident des Etats-Unis et une personne physique qui possède la nationalité de la Finlande et qui n'est pas un résident des Etats-Unis ne sont pas dans la même situation.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. Cette disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme imposant à un Etat contractant l'obligation d'accorder à un résident de l'autre Etat contractant le droit de déduire des bénéfices imputables à un établissement stable de ce résident situé dans le premier Etat une fraction du montant des dividendes payés, le cas échéant, par ledit résident.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9 (Entreprises associées), du paragraphe 5 de l'article 11 (Intérêts), ou du paragraphe 6 de l'article 12 (Redevances), ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables du premier résident, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'un résident d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable du premier résident, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme empêchant l'un ou l'autre Etat contractant de lever l'impôt visé au paragraphe 6 de l'article 10 (Dividendes).

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2 (Impôts visés), aux impôts de toute nature ou dénomination établis par un Etat contractant, une subdivision politique, un organisme public ou une collectivité locale de cet Etat.

Article 25. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou dont elle possède la nationalité.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme aux dispositions de la Convention. Tout accord conclu conformément au paragraphe précédent est appliqué quels que soient les délais ou autres limites de procédure prévus par le droit interne des Etats contractants, à condition que l'autorité compétente de l'Etat contractant à qui un remboursement a été demandé soit informée de l'existence de la réclamation dans un délai de six ans à compter de la fin de l'année d'imposition à laquelle a trait la réclamation.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforceront de résoudre d'un commun accord les difficultés ou les doutes que pourrait susciter l'interprétation ou l'application de la présente Convention. En particulier, les autorités compétentes des Etats contractants pourront se concerter en vue de convenir :

a) D'imputer de la même manière les revenus, déductions, crédits ou abattements revenant à une entreprise d'un Etat contractant à l'établissement stable qu'il possède dans l'autre Etat contractant;

b) De répartir de la même façon les revenus, déductions, crédits ou abattements revenant à des personnes;

c) De qualifier de la même manière certains éléments de revenu;

d) De déterminer de la même manière la source de certains éléments de revenu;

e) De donner le même sens à tout mot ou expression;

f) De relever tous montants précis visés dans la présente Convention pour tenir compte de l'évolution économique ou monétaire;

g) D'appliquer les dispositions du droit interne relatives aux intérêts en cas de défaut, aux remboursements, aux sanctions non pénales et aux amendes de manière compatible avec les buts de la présente Convention.

Elles peuvent également se consulter pour éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord dans le sens prévu aux paragraphes précédents.

Article 26. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relatives aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier (Personnes visées). Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ils ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement, le recouvrement ou l'administration des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites les concernant, ou par les décisions sur recours y relatifs. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins mais en peuvent faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

3. Si ces renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément aux dispositions du présent article, l'autre Etat contractant doit obtenir les renseignements auxquels la demande se rapporte de la même manière et dans les mêmes conditions que si l'impôt du premier Etat était l'impôt de cet autre Etat et était établi par cet autre Etat. Si cette demande est présentée expressément par l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant fournit les renseignements prévus dans cet article sous la forme de dépositions de témoins et de copies certifiées conformes de documents originaux non annotés (y compris de livres, de documents, de relevés, d'archives, de comptes ou de documents écrits), dans les mêmes conditions que les dépositions et les documents qui peuvent être obtenus conformément à la législation et aux pratiques administratives de cet autre Etat concernant ses propres impôts.

4. Chacun des Etats contractants s'efforce de recouvrer pour le compte de l'autre les montants qui peuvent être nécessaires pour qu'aucune personne n'ayant pas droit à ces avantages ne puisse bénéficier des exonérations ou réductions d'impôt accordées par la Convention pour ce qui est des impôts de cet autre Etat.

5. Le paragraphe 4 n'impose à aucun des deux Etats contractants l'obligation de prendre des mesures administratives de nature différente de celles dont il use

pour le recouvrement de ses propres impôts ou qui seraient contraires à sa souveraineté, à sa sécurité ou à son ordre public.

6. Aux fins du présent article et nonobstant les dispositions de l'article 2 (Impôts visés), la Convention s'applique aux impôts de toute nature établis par un Etat contractant.

*Article 27. MEMBRES DES MISSIONS DIPLOMATIQUES
ET DES POSTES CONSULAIRES*

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La présente Convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation conformément aux procédures applicables dans chaque Etat contractant. Les Gouvernements des Etats contractants s'informent mutuellement de l'accomplissement de ces procédures dès que possible.

2. La Convention entrera en vigueur trente jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront :

a) En Finlande :

- i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
- ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et la fortune, aux impôts exigibles pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention, ou postérieurement;

b) Aux Etats-Unis :

- i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants payés ou crédités le premier jour du deuxième mois suivant immédiatement celui de l'entrée en vigueur de la Convention;
- ii) En ce qui concerne les autres impôts, aux années d'imposition commençant le premier janvier suivant immédiatement la date d'entrée en vigueur de la Convention, ou postérieurement.

3. La Convention entre la République de Finlande et les Etats-Unis d'Amérique concernant les impôts sur le revenu et la fortune, signée à Washington le 6 mars 1970¹ (ci-après dénommée « La Convention de 1970 ») cessera de produire ses effets à l'égard des impôts auxquels la Convention s'applique en vertu des dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1970 cessera d'exister à la dernière date à laquelle elle produit ses effets conformément à la disposition qui précède du présent paragraphe.

Article 29. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Conven-

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 769, p. 251.

tion par la voie diplomatique moyennant un préavis de six mois au moins avant la fin de chaque année civile suivant une période de cinq ans courant à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention. Dans ce cas, la Convention cessera de produire ses effets.

a) En Finlande :

- i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle du préavis de dénonciation, ou postérieurement;
- ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et la fortune, aux impôts exigibles pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle du préavis de dénonciation, ou postérieurement.

b) Aux Etats-Unis :

- i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants payés ou crédités le 1er janvier suivant immédiatement l'expiration de la période de six mois, ou postérieurement;
- ii) En ce qui concerne les autres impôts, aux années d'imposition commençant le 1er janvier suivant immédiatement l'expiration de la période de six mois, ou postérieurement.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Helsinki, en double exemplaire, le 21 septembre 1989, en langues finlandaise et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande :

ULLA PUOLANNE

Pour le Gouvernement
des Etats-Unis d'Amérique :

MICHAEL L. DURKEE

ANNEX A

*Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc.,
concerning treaties and international agreements
registered
with the Secretariat of the United Nations*

ANNEXE A

*Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc.,
concernant des traités et accords internationaux
enregistrés
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

ANNEXA

ANNEXE A

No. 10987. CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE UNITED STATES OF AMERICA WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND PROPERTY. SIGNED AT WASHINGTON ON 6 MARCH 1970¹

N° 10987. CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE CONCERNANT LES IMPÔTS SUR LE REVENU ET LA FORTUNE. SIGNÉE À WASHINGTON LE 6 MARS 1970¹

TERMINATION (*Note by the Secretariat*)

The Government of Finland registered on 21 February 1991 the Convention between the Government of the Republic of Finland and the Government of the United States of America for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital signed at Helsinki on 21 September 1989.²

The said Convention, which came into force on 30 December 1990, provides, in its article 28 (3), for the termination of the above-mentioned Convention of 6 March 1970 in respect to taxes to which it applies.

(21 February 1991)

ABROGATION (*Note du Secrétariat*)

Le Gouvernement finlandais a enregistré le 21 février 1991 la Convention entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune signée à Helsinki le 21 septembre 1989².

Ladite Convention, qui est entrée en vigueur le 30 décembre 1990, stipule, au paragraphe 3 de son article 28, l'abrogation de la Convention susmentionnée du 6 mars 1970 à l'égard des impôts auxquels elle s'applique.

(21 février 1991)

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 769, p. 251.

² See p. 629 of this volume.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 769, p. 251.

² Voir p. 629 du présent volume.

No. 27929. AGREEMENT BETWEEN DENMARK, FINLAND, ICELAND, NORWAY AND SWEDEN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL. SIGNED AT HELSINKI ON 18 FEBRUARY 1987¹

Nº 27929. CONVENTION ENTRE LE DANEMARK, LA FINLANDE, L'ISLANDE, LA NORVÈGE ET LA SUÈDE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET LE CAPITAL. SIGNÉE À HELSINKI LE 18 FÉVRIER 1987¹

TERMINATION (*Note by the Secretariat*)

The Government of Finland registered on 21 February 1991 the Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital between the Governments of Finland, Denmark, Faeroe Islands, Iceland, Norway and Sweden signed at Helsinki on 12 September 1989.²

The said Agreement, which came into force on 31 December 1989, provides, in its article 31 (3), for the termination of the above-mentioned Agreement of 18 February 1987.

(21 February 1991)

ABROGATION (*Note du Secrétariat*)

Le Gouvernement finlandais a enregistré le 21 février 1991 la Convention tendant à éviter la double imposition concernant le revenu et le capital entre les Gouvernements de la Finlande, du Danemark, des îles Féroé, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède signée à Helsinki le 12 septembre 1989².

Ledit Accord, qui est entré en vigueur le 31 décembre 1989, stipule, au paragraphe 3 de son article 31, l'abrogation de la Convention susmentionnée du 18 février 1987.

(21 février 1991)

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1594, No. I-27929.

² See p. 3 of this volume.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1594, n° I-27929.

² Voir p. 3 du présent volume.